

[Thestrup.]

samfundet, end det i øjeblikket er. Langt snarere tror jeg, vi burde søge en afvikling på en række felter.

De store budgetter har den fare, at de pålægger staten store forpligtelser. Vi har ingen garanti for, at vi kan vedblive at skaffe alle de penge, der kræves. Hvad vil der ske, hvis staten en dag ikke kan skaffe midlerne til folkepensionen, til den sociale forsorg eller til byggeriets finansiering? Jeg kunne tænke mig, at man, i alt fald fra nogle sider, ville svare, at i så fald kom staten til at overtage al erhvervsvirksomhed, således at vi fik en egentlig socialistisk stat. Det er muligt, at det ville gå sådan; men det er jo også muligt, at vi ville få et reaktionært diktatur. Det er måske endda det mest sandsynlige. Alle vi, der ikke ønsker nogen af delene, skal derfor være forsigtige med at lade staten påtage sig flere forpligtelser, end den allerede har. Og lad os dog afvikle dem, som vi uden skade kan afvikle; jeg tænker bl. a. på boligbyggeriets finansiering.

Det er rigtigt, som den højtærede finansminister anførte, at skattesatserne alt i alt har været uændrede, og at det er de stigende indtægter, der har klaret det for os. Men der er dog et forhold, der bør bemærkes, og det er, at med den stærke progression, vore skattesatser har, betyder stigende indtægter ikke blot stigende skatter rent absolut, men også forholdsmæssigt. Når en indtægt fordobles, svares der ikke blot dobbelt så meget i skat, men snarere 4 gange så meget, således at det er rigtigt at sige, at inflationen som sådan har betydet en ikke uvæsentlig forøgelse af skattebyrden. Og lad så være, at vi rent faktisk kan betale de store skatter; men forholdet er jo i alt fald det, at med de store skatter griber vi ind i og sætter vi snævre grænser for den investering, der er nødvendig, hvis vi skal klare den konkurrence, som den kommende tid utvivlsomt vil stille os over for.

Den høje regering taler så ofte om samarbejde. Vi vil hellere end gerne samarbejde, men vi vil ikke samarbejde om at udvide statens område og forhøje skatterne. Den dag — og på de områder — hvor den høje regering går den modsatte vej, vil den få at se, at der fra vor side virkelig er vilje til samarbejde.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af det fremsatte finanslovsforslag.

Lannung: Jeg vil gerne indledningsvis slutte mig til det ærede medlem hr. Carl Petersens henstilling til den højtærede finansminister om en forhandling med finansudvalget om så tilnærmelsesvis som nu engang muligt at finde en linje med hensyn til, hvad der i almindelighed kræver særskilt lov, men en linje, der kan arbejdes efter i praksis.

Jeg skal i øvrigt begynde med et specielt punkt i statsrevisorernes betænkning vedrørende 4. revisionsdepartement. Hovedrevisoratet har efter den indtil den seneste tid gældende praksis haft adgang til at gøre sig bekendt med de af forsvaret indgåede kontrakter og normalt modtaget genparter til brug ved revisionen. Man har i en række tilfælde påtalt misbrug og uheldige forhold. Imidlertid har revisionsdepartementet i den sidst offentliggjorte beretning givet meddelelse om adskillige tilfælde, hvor man har været afskåret fra at udøve kontrol på betryggende måde; således har en af søværnets institutioner under påberåbelse af fortlørlighedshensyn i flere tilfælde ikke villet tilstille hovedrevisoratet genpart af større kontrakter med udenlandske firmaer. I ét tilfælde indtog institutionen det standpunkt, at den nærmere angivne kontrakt ikke kunne udlånes; hovedrevisoren kunne kun få adgang til at se kontraktens betalingsbetingelser igennem, men ikke dens øvrige indhold.

Loven bestemmer imidlertid, at hovedrevisorerne skal påse, at der ved forvaltningen af statens midler og driften af virksomhederne er taget skyldige økonomiske hensyn. Til gengæld berettiger loven dem til at forlange sig meddelt alle sådanne oplysninger og forelagt alle sådanne aktstykker, som efter revisionens skøn er af betydning for regnskabernes prøvelse.

Det er meget vigtigt både principielt og sagligt, at der ikke sker nogen indskrænkning i hovedrevisorernes lovbestemte adgang til nøje og i enkeltheder at studere statens regnskaber og administration. Da det drejer sig om en så højt betroet myndighed, må der kunne træffes de nødvendige forholdsregler for at sikre den lovbestemte